

ת"פ 47916/01/12 - מדינת ישראל נגד ד ו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 47916-01-12 מדינת ישראל נ' ו

בפני כב' השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ד ו

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ענת קירשנברג

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ותקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה לפי סעיף 382+380(ג) לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, בעת הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים שהתגוררו יחד בתל מונד, עם שני ילדיהם בני ה-3.

על פי האישום הראשון, ביום **25.9.11** איים הנאשם על התלוננת בכך שפרסם בעמוד הפייסבוק שלו הודעה לפיה "before you embark on a journey of revenge you must dig two graves" (לפני שאתה יוצא למסע נקמה אתה חייב לחפור שני קברים) - במטרה להפחידה.

על פי האישום השני, ביום **29.6.11** בשעה 20:00 בחדר השינה, בעקבות דין ודברים עם המתלוננת - תקף אותה הנאשם בכך שאחז בחוזקה בכתפיה על מנת לפלס דרך מחוץ לחדר בשל בכיה של בתו שהחל.

הנאשם הפסיק את תקיפת המתלוננת וניגש לחדר הילדים, הוציא את בתו הקטנה, ונתן אותה למתלוננת על

מנת שתחזיק אותה.

כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת סימנים אדומים.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע בגינו, ויפנה לצורך קבלת תסקיר, ללא הסכמה לעניין העונש.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 9.3.15 עולה כי הוא בן 33, יליד ארה"ב, נשוי בשנית, ואב לשני ילדים מנישואיו הראשונים. מתגורר בבית"ר עילית עם אשתו, ועובד בחברת ה" טק בתור מהנדס תכנה בכיר.

משפחת מוצאו מונה הורים ושישה אחים ואחיות בגילאי 33-44, כשהוא השישי בסדר הלידה. הוריו התגרשו בהיותו כבן 8, וכל אחד מהם נישא בשנית. מנישואיה השניים של אמו נולדו שני אחים נוספים בני 17 ו-24, ומנישואיו השניים של אביו נולדה אחות נוספת כבת 20.

אמו, בת 60, מתגוררת בארה"ב ובעלת חנות בגדים. מתוארת על ידו כאשה חמה, דואגת ומעניקה, ולעיתים מבטלת צרכיה עבור ילדיה. לדבריו היא שנתנה את הטון בבית באשר לחינוך הילדים וגידולם.

אביו, כבן 69, מתגורר על קו ישראל-ארה"ב, פנסיונר, ובעבר עסק בהנדסת מחשבים. מתואר כאדם נוקשה ומקובע בדעותיו ופחות מעורב בנעשה בבית. לאחר גירושי הוריו מיעט לראות את אביו והקשר ביניהם התקיים בעיקר בחופשות הקיץ והחגים.

בעלה השני של אמו שימש עבורו דמות אב, מתואר כאדם עדין, פתוח ומודל לחיקוי, ושימש עבורו מקור תמיכה וייעוץ בילדותו וכיום.

בשנת 1983 כשהיה הנאשם בן שנתיים עלתה משפחתו לארץ מניו ג'רזי ארה"ב בשל עבודתו של אביו, אולם בשנת 1988 הפרויקט בו עבד אביו נסגר, והוא התקשה למצוא עבודה.

אביו החל לעבוד בארה"ב כששאר המשפחה נשארה בארץ, ובשל חילוקי דעות שנוצרו בין הוריו בתקופה זו - התגרשו. בשנת 1989 חזרה המשפחה לארה"ב, והנאשם התחנך שם בבי"ס. עקב מעברי דירה מרובים עבר מסגרות חינוך. למרות זאת מתאר עצמו כתלמיד מצטיין ללא בעיות התנהגות מיוחדות. בסיום לימודיו התיכוניים החל בלימודי השכלה גבוהה, וסיים תואר ראשון בהנדסת חלל.

בשנת 2007 סיים הנאשם לימודיו לתואר שני במדעים עם התמחות בהנדסת חלל (הציג אישורים).

לאחר סיום תואר ראשון החל הנאשם לעבוד בתחום המכניקה והנדסת החלל, עבד בחברת "אלביט" שש שנים בארץ ובארה"ב, ועלה לארץ בשנת 2009.

עקב התיק הפלילי הנוכחי פוטר, לדבריו, מעבודתו בשנת 2012 מאחר לא עמד בתנאי הסיווג הביטחוני, ולאחר

פיטוריו המשיך לעבוד בתחום בחברות אחרות. בשנה האחרונה עובד ב"אבולה" כמהנדס תוכנה בכיר. מהמלצות שקיבל עולה כי הוא מסור לעבודה, לוקח אחריות, בעל יוזמה אישית, ומסיים משימותיו על הצד הטוב ביותר.

השירות התרשם כי הינו בעל רמת אינטליגנציה תקינה ויכולת ביטוי מילולית תואמת. בעל כוחות חיוביים לתפקוד בלימודים ובתעסוקה. בעל יכולת הסתגלות טובה הואיל וחרף המעברים הרבים בחייו וגירושי הוריו הפגין לאורך השנים יכולת התמודדות והתארגנות טובה עם המצבים המשתנים.

בשנת 2003 התחתן עם המתלוננת, בת 35 ומתגוררת במעונות בטכניון. מצויה בשלבי סיום של לימודי הדוקטורט במדעי הרפואה. מתגוררת עם בן זוגה הנוכחי והילדים.

לאחר נישואים בארץ, חזרו המתלוננת והנאשם להתגורר בארה"ב מספר שנים. בשנת 2008, עקב היריון- חזרו לארץ, כשהיא חזרה ראשונה והנאשם מספר חודשים אחריה. התגוררו בתל מונד, ונולדו להם תאומים כיום בני 6.

בשיחה עם המתלוננת- תיארה מערכת יחסים מורכבת וקשה עבודה. מתחילת נישואיהם והמגורים המשותפים משהו השתנה ביחסו של הנאשם כלפיה והחלו להתגלות סודות ששמר ממנה. באופן הדרגתי החלה הסלמה במערכת היחסים ביניהם והחלו מאפיינים של אלימות נפשית וכלכלית כלפיה מצד הנאשם, התנהגות רכושנית ושתלטנית המלווה בקנאה, אובססיביות, הגבלת גישתה לחשבונות הבנק, ובידוד חברתי גם ממשפחתה.

לאור ההתדרדרות ביניהם נמנעו שנים ארוכות מהרחבת המשפחה.

בשיחה עם הנאשם- תיאר כי בזמן מגוריהם בארה"ב היו יחסיהם טובים ומושתתים על תמיכה הדדית. מידי פעם היו ריבים אך לא ברמה שחורגת מהנורמה בין בני זוג.

ההתדרדרות במערכת היחסים ביניהם החלה רק לאחר עלייתם לארץ, עקב קרבתה של המתלוננת למשפחתה, ובשל יחסים סימביוטיים שלה עם אימה שהפריעו להתנהלות יחסיהם. בני משפחתה של המתלוננת מנסים לפגוע בו בדרכים שונות לדבריו.

מגיל 19 חזר בתשובה, ובמהלך השנים התחזק באמונתו, בעוד המתלוננת קיימה אורח חיים חילוני לחלוטין, מה שתם לפער ולמתיחות ביניהם, ובינו לבין משפחתה.

בשנת 2011 במקביל לביצוע העבירה המתוארת באישום השני - החליטו בני הזוג להיפרד, כשהגירושים לוו במאבקי משפטיים ובהאשמות הדדיות עקב צו הרחקה שהוצא נגד הנאשם מהבית -פגש את ילדיו במרכז קשר לתקופה ארוכה.

בשנת 2013 נישא הנאשם בשנית. הקשר עם המתלוננת מתבצע בעיקר בדואר אלקטרוני או בהודעות טקסט לשם תיאום פגישות עם הילדים. עדיין קיימים חילוקי דעות בין בני הזוג באשר להסדרי הראייה כששניהם תיארו בפני השירות הסדרים שונים.

לדברי המתלוננת הקשר של הילדים עם הנאשם חשוב ומשמעותי עבורה והיא משתדלת לשמור עליו. תארה כי הילדים חווים את המפגשים באופן חיובי.

לדברי הנאשם, המתלוננת היא אמא טובה לילדיהם, ומספקת את צרכיהם הרגשיים והפיזיים. עם זאת, מתאר כי להרגשתו קיימים חילוקי דעות בשל הדת, ופחדיה כי הילדים יבחרו להשתלב בעולם הדתי, ועל כן לעיתים אינה עומדת בהסדרים שנקבעו ע"י בימ"ש.

עם זאת, הנאשם מתאר כי כיום עסוק בדרכו החדשה, עם אשתו הנוכחית, ובשמירה על מערכת היחסים התקינה עם ילדיו ופחות בקשר המורכב עם המתלוננת.

השירות התרשם ממערכת יחסים בעלת קונפליקטים שהסלימו בשלב הגירושים.

הנאשם הינו אדם דעתן, בעל תפיסות מקובעות ולעיתים נוקשות, ובתקפות הגירושין התעצמו תחושות הבדידות שנבעו מחוסר בתמיכה משפחתית משמעותית בארץ שהעצימו את רמות התסכול אותם חש.

כעת, לאחר נשואיו בשנית, נראה כי חלה רגיעה בנושא זה.

עם זאת, התרשם השירות כי הנאשם מפגין חשיבות מרובה ואחריות לתפקידו כהורה, מפגין דאגה לילדיו, ומשתדל לספק את צרכיהם הרגשיים והפיזיים.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי של הנאשם עולה כי נעדר עבר פלילי.

בהתייחסותו לעבירות דנן- מודה בעובדות כתב האישום.

לגבי האישום הראשון מסר כי זמן קצר קודם לכן היה אמור להתקיים דיון בבימ"ש לענייני משפחה בנוגע להסדרי ראייה והדיון נדחה עקב סירובה של המתלוננת לדון בתנאים אותם הציג. בשלב זה הרגיש מתוסכל, מתוח, וחסר אונים נוכח חוסר יכולתו להיפגש עם ילדיו. תאר תחושות רדיפה ונקמה מצד המתלוננת, וחש כי נקמתה תפגע בסוף בשניהם. הוא צפה בתוכנית טלוויזיה כשבתחילה הופיע המשפט אותו כתב בפייסבוק וחש עמו הזדהות.

לדבריו לא כיוון כלל את שנכתב כאיום על ילדיו, ולאחר שחבר הסב את תשומת ליבו שכך זה נשמע- יצא באופן מידי מהעבודה על מנת למחוק את הכתוב, ובדרכו- נעצר ע"י המשטרה.

הנאשם הביע חרטה גדולה וכנה על המשתמע מדבריו.

בהתייחס לאישום השני, מסר כי ביום האירוע הייתה המתלוננת אמורה להגיע בשעה מסוימת על מנת להחליפו בשמירה על הילדים כדי שיוכל לצאת לעבודה, אולם היא איחרה במספר שעות ועל כן נוצר קונפליקט קשה ביניהם, החל ויכוח צעקות וגידופים מצד המתלוננת, הוא החליט לחכות בחדר השינה עד יעבור זעם, אך

המתלוננת הגיעה אחריו לחדר והריב נמשך. בשלב מסוים החלה הילדה לבכות והוא רצה לגשת ולהרגיעה אך המתלוננת חסמה לו את המעבר ואז לטענתו- הפעיל כוח שנראה לו סביר על מנת לפנות את דרכו.

השירות התרשם כי בתקופת ביצוע העבירות היו בני הזוג במשבר, שלווה במריבות רבות וחרפויות שהובילו ללחץ, מתח ותסכול אצל הנאשם. בנוסף, הנאשם נאלץ להתמודד עם המצב לבדו ללא רשת משפחתית או חברתית תומכת, דבר שהעצים את תחושות התסכול אותן חווה. תחושות אלה בליווי דפוסי אישיות נוקשים- הובילו לפי ההערכה להתנהגותו התוקפנית והאלימה.

בגורמי הסיכון להישנות עבירת אלימות -מנה השירות היותו של הנאשם אדם בעל דפוסי אישיות נוקשים שבמצבי קונפליקט קיצוניים שגורמים לו לתחושות מתח, לחץ, בדידות ותסכול עלול לפעול באופן תוקפני.

בגורמי הסיכוי לשיקום - מנה השירות העדר עבר פלילי, יכולת הסתגלות ראויה לציון, והתארגנות מחודשת לאחר ביצוע שינויים. במהלך שלוש וחצי שנים מאז האירוע לא ביצע עבירות נוספות, בני הזוג התגרשו, ועסוקים בחייהם הפרטיים, הנאשם נישא בשנית, ומצוי בזוגיות שיצרה עבורו רשת תמיכה וביטחון שהייתה חסרה לו בזמן ביצוע העבירות.

בנוגע לשאלת ההרשעה, בדגש על מניעת הסלמת היחסים, ובתשומת לב לכך שהנאשם עובד בתחום הנדסת החלל הנדרש לסיווג ביטחוני גבוה במקרים רבים, באופן בו הרשעה עלולה לפגוע באופן ממשי בהתקדמותו בעבודה ובאפשרויות העסקתו, סבור השירות כי יש להימנע מהרשעתו בדין.

לאור האמור, ממליץ השירות לבטל הרשעתו של הנאשם, ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף 200 שעות.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הערך החברתי שנפגע בתיק זה הינו פגיעה בשלומה ותחושת ביטחונה של המתלוננת לצד אינטרס ציבורי להגנה על קיום נורמות חיוביות בתוך התא המשפחתי.

הפסיקה קבעה כי מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת, הואיל והציפייה האנושית הטבעית היא כי שם ישררו יחסי אהבה וכבוד הדדי.

בנוסף, במסגרת המשפחה מופעלת האלימות בדרך כלל ע"י הצד החזק כלפי החלש ופערי הכוחות גדולים מאוד.

מדיניות הענישה במקרים אלה הינה של מאסר בפועל, כאשר לאור תדירותן- החמירה הפסיקה בעונשים בשל הצורך להגן על קורבנות האלימות, גם מקום בו דובר בנאשמים ללא עבר פלילי.

מנסיבות שקשורות לביצוע העבירה עולה כי האישום השני בוצע בתוך הבית בזמן שבתם הפעוטה של בני הזוג בכתה. באישום הראשון נכתבו הדברים בדף הפייסבוק בפרהסיה, באופן המעיד כי הנאשם לא חשש לאיים על המתלוננת קבל עם ועדה, ומדגיש את חולשתה כלפיו.

עבירת התקיפה בוצעה ע"י החזקתה של המתלוננת בכתפיים, אקט תוקפני שיש בו כדי להשפילה, כפי שהעידה בבימ"ש (פרו' עמ' 6 ש' 28-30).

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה כי הנאשם הינו בחור צעיר, ללא הרשעות קודמות, היה עצור בתיק במשך יומיים, כאשר מהתסקיר עולה כי הוא תולה את האשמה בכישלון הנישואים במשפחתה של המתלוננת, שלדעתו מנסים לפגוע בו בדרכים שונות.

במהלך ההליך לא התקיים כל הליך טיפולי שהיה בו כדי לשקף את מסוכנות הנאשם, ולא ניתנה כל המלצה טיפולית.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו, כאשר בנוגע לאיום - מביע חרטה כנה, אך לגבי אישום שני -טען כי מעשה התקיפה היה בגדר הפעלת כוח סבירה כדי לפנות את דרכו -היינו אינו מודה בביצוע יסודות עבירת התקיפה.

מהתסקיר עולה כי עדיין קיים סיכון לחזרה על התנהגות עבריינית מצד הנאשם נוכח דפוסי אישיות נוקשים ומקובעים במצבי קונפליקט קיצוניים העלולים לגרום לו לפעול באופן תוקפני.

ישנם גם גורמים מקטיני סיכון המנויים בתסקיר, ועם זאת עדיין קיימים בין הנאשם למתלוננת פער ומתיחות - כמו אי הסכמה לגבי הסדרי ראייה של הילדים.

על כן העונש הראוי בעניינו של הנאשם לכלול 200 שעות של"צ לצד מע"ת שירתיעו בעתיד, קנס, ופיצוי למתלוננת.

בכל הנוגע לאי הרשעה- הרי שמקרה זה אינו ממלא את תנאי הלכת כתב. אין נזק קונקרטי שיגרם לנאשם מהרשעתו בדין, ולא די בחשש בעלמא.

האמור בתסקיר, לפיו הנאשם פוטר מ"אלביט" על רקע אי עמידה בתנאי סיווג ביטחוני, אינו מבוסס וללא תיעוד אלא רק מובא מפי הנאשם, למרות שמדובר בחברה גדולה, ועל נקל יכול היה הנאשם להציג מכתב פיטורין.

יתרה מכך- אדם שעלול לפעול במצבי קיצון באופן תוקפני- לא ראוי שיעבוד במקומות רגישים ביטחוניים.

בכל הנוגע לאינטרס הציבורי- הרי שבעבירות אלימות בתוך המשפחה, ודאי בשתי עבירות שבוצעו בשתי הזדמנויות שונות ושנאשם לא נטל אחריות מלאה, נסיבות ואופי העבירות לא מתאימות להימנעות מהרשעה.

מאידך, טענה ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש כי לא זו בלבד שבעבירות דנן ניתן להימנע מהרשעה, אלא שהפסיקה אף ביטלה הרשעות בעבירות כאלה של נאשמים, וקבעה לא אחת כי בעבירות ברף הנמוך מדובר בזוטי דברים.

מדובר באירוע ישן, מאז התגרשו בני הזוג, והמתלוננת אמרה לשירות כי היא רואה חשיבות בהמשך הקשר הטוב בין הנאשם לילדיהם המשותפים. הנאשם מקפיד לשמור על קשר עם ילדיו למרות הריחוק הגאוגרפי.

עוד מציין התסקיר את משמעות שבביטול הרשעתו לקשר בין הנאשם למתלוננת, על מנת למנוע התדרדרות מחודשת.

לאור האמור, האינטרס הציבורי הינו דווקא בהימנעות מהרשעה.

אין משמעות להטלת מע"ת בנסיבות אלה, הואיל וניתן לתקופה מקסימלית של 3 שנים- וממילא בתיק זה כבר חלפו למעלה משלוש שנים בהן לא שב הנאשם להסתבך בפלילים, ולכן אין צורך בהרתעה.

הנאשם פרסם את הפוסט באישום הראשון בתקופה משברית בחייהם כבני זוג, כאשר בעת הרלוונטית המתלוננת לא הייתה חברה שלו בפייסבוק, ולכן לא צפתה בפוסט ישירות- אלא מאנשים שמכירים את שניהם, ושהביאו את הדברים לידיעתה.

הגם שהנאשם הבהיר כי בדיעבד ציטוט הפילוסוף (קונפוציוס) לא היה מוצלח בנסיבות אלה, הרי שכוונתו הייתה לומר כי עמדתה הלוחמנית של המתלוננת בקשר לסיום מערכת היחסים ביניהם- עדיף שתעשה בנועם ובגישור, ולא באמצעות תביעות בבימ"ש.

מדובר בעבירה שבוצעה לפני 4 שנים והנאשם הכה על חטא.

התסקיר מקיף וממצה את נסיבות חייו של הנאשם וממנו עולה כי הוא מביע חרטה כנה, ולא רק מהפה לחוץ, נוטל אחריות על מעשיו, ואלו חריגים לאורחות חייו.

בנוסף, המליץ השירות על אי הרשעתו של הנאשם לאור פגיעה קונקרטית בפרנסתו ועיסוקו.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לאמץ את המלצת השירות, לבטל את הרשעתו, ולהשית עליו צו של"צ. אין התנגדות לפיצוי.

הנאשם הוסיף כי לאחר שפוטר מ"אלביט" הם הודיעו לצבא שהכריח אותם להחזיק אותו 6 חודשים נוספים מפברואר -אוגוסט 2012, ובמקביל מצא עבודה ועבד בשני מקומות במשרה מלאה.

עשה מה שעשה כדי להגיע לבת שלו , והוא מכבד את החוק.

מבין את מהות השל"צ ומוכן לבצע למרות שיקשה עליו הואיל וגר בבית שמש, וילדיו גרים בחיפה.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים, טיעוני הצדדים והתסקיר בעניינו של הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות אלה יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה, בהתאם **לסעיף 40ד(א) לחוק**, ולבטל הרשעתו.

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלומו וגופו של הפרט, זכותו לכבוד, לא כל שכן במסגרת התא המשפחתי ובביתו-מבצרו, ושמירה על זכותו לשלוות נפש.

מעשיו של הנאשם מצויים **ברף הנמוך** של פגיעה בערכים אלה, הן בנוגע לעבירת האיומים והן בנוגע לעבירת התקיפה, כפי שעולה מבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות (**סעיף 40ט(א) לחוק**).

יצוין כי עבירת האיומים בנסיבות אלה עניינה ציטוט המיוחס לקונפוציוס, שבבסיסה פרשנות שאינה מאיימת, כי אם אדרבא- מנסה להניא את האדם מפני "מסעות נקמה" שסופם לכלות (נפשית) הן את יריבו והן אותו עצמו.

אף מהסברו של הנאשם (כפי שמובא בתסקיר) עולה כי הדברים נכתבו על רקע דיון בבימ"ש לענייני משפחה בנוגע להסדרי ראייה שנדחה עקב סירובה של המתלוננת לדון בתנאים אותם הציג. בנסיבות אלה חש הנאשם מתוסכל וחסר אונים נוכח חוסר יכולתו להיפגש עם ילדיו, וחש כי נקמתה בו פוגעת בשניהם. על כן משנחשף למשפט האמור, שהינו פתגם ידוע מאת קונפוציוס, חש עמו הזדהות לאור מצבו וכתב בפייסבוק.

יש לציין כי כתיבת הגיגים, פתגמים, עמדות ודעות המשקפות את הלכי רוחו של הכותב אותם בדף הפייסבוק הפרטי שלו הינה פרקטיקה מקובלת ונפוצה מאוד במחזורותינו בעידן הנוכחי, ועל כן יש בכך - לצד העובדה כי המתלוננת כלל לא נמנתה על מאגר חבריו באתר, כדי להקהות את עוקץ הסכנה הנשקפת מהאיום במידה ניכרת.

עם זאת, בסיטואציה רגישה זו, בה נכתבו הדברים בעיצומו של הליך גירושין קשה בין הנאשם למתלוננת, שיחסיהם במגמת הסלמה, ובתווך מצויים 2 ילדיהם הקטנים, בד בבד עם קונוטציה שלילית ומרתיעה העולה מן המילים "שני קברים" ו"מסע נקמה" וברקע אירוע התקיפה נשוא האישום השני שהתרחש כשלושה חודשים עובר לכך-עלולים הדברים ליצור עמימות המתפרשת כאיום על המתלוננת.

כך, גם בכל הנוגע לעבירת התקיפה- הרי שלא זו בלבד שלא נגרמו למתלוננת חבלות של ממש למעט אדמומיות, ואף לא היה צפוי נזק חמור יותר, אלא שמדובר בהחזקת כתפיה בלבד, ובנסיבות חריגות ויוצאות דופן בהן החלה הפעוטה לבכות והנאשם ביקש לפלס דרכו אליה, מפני המתלוננת -אשר חסמה את דרכו.

התנהלות זו מעידה כי דווקא הנאשם הוא שביקש לחדול מהריב ביניהם, ולצאת מהחדר, הגם שהיה עליו לעשות כן מבלי להחזיק במתלוננת.

מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בנסיבות אלה בין מאסר מותנה לעבודות שירות.

עם זאת, כאמור על עונשו של הנאשם לחרוג לקולא ממתחם הענישה האמור, הואיל ואינטרס השיקום גובר בעניינו באופן מובהק בנסיבות אלה בהתאם **לסעיף 40ד(א) לחוק**.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה עולה כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי וכי מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2011, לפני כשלוש וחצי שנים, כשבמהלך הזמן הרב שחלף- לא שב הנאשם להסתבך בפלילים כלל, ואף לא הוגשה נגדו כל תלונה מצד המתלוננת בפרט (**סעיף 40יא(10) ו-(11) לחוק**).

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך זמן שיפוטי יקר (אם כי בשלב מתקדם של שמיעת הראיות) (**סעיף 40יא(6) לחוק**), וכתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולא בעניינו - באופן שהצדיק את עצם שמיעת הראיות, כנ"ל.

יש לציין כי התסקיר בעניינו הינו **חיובי מאוד**, ממנו עולה כי הינו כבן 33, נשוי בשנית, אשר ניהל כל חייו אורח חיים נורמטיבי.

הוא נמצא כבעל כוחות חיוביים לתפקוד במסגרות חיו השונות, ובעל יכולות הסתגלות והתארגנות ראויות לציון.

עוד עולה מהתסקיר כי העבירות בוצעו בתקופה בה חוו הנאשם והמתלוננת משבר ביחסיהם, שהחלו להתדרדר עם חזרתם להתגורר בארץ מארה"ב, כאשר חזרתו בתשובה של הנאשם, בניגוד לניהול אורח חיים חילוני מצד המתלוננת, תרם אף הוא לפער ולמתיחות בין הצדדים.

הקונפליקטים במערכת יחסיהם זו אף הסלימה בשלב הגירושים.

עם זאת, בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות - התגרשו השניים, דרכיהם נפרדו, והם נישאו בשנית לבני זוג חדשים, מקיימים אורח חיים נפרד וחדש, וביניהם אף ריחוק גאוגרפי.

הקשר היחיד הקיים בין הנאשם למתלוננת כיום נסוב אודות הסדרי הראייה עם ילדיהם המשותפים, זאת ותו לא.

בנוסף, מהתסקיר עולה כי עד כה גרם ניהול ההליך הפלילי נגדו לנאשם לנזק בתחום התעסוקה, הואיל ובהיותו בעל תואר ראשון בהנדסת חלל ותואר שני במדעים עם התמחות בהנדסת חלל, עבד ב"אלביט" בתחום זה מספר שנים ובעטיו של התיק דנן- פוטר מעבודתו בשל אי עמידה בתנאי הסיווג הביטחוני (**סעיף 40יא(1) לחוק**).

כיום עובד בחברת ה" טק כמהנדס תוכנה בכיר, ומהמלצות שקיבל והוצגו בפני השירות עולה כי הינו עובד מסור ומוערך מאוד.

ניהול ההליכים המשפטיים בין הנאשם למתלוננת אף גרם לשיבושים בקשר של הנאשם עם ילדיו כאשר הוצא נגדו צו הרחקה מהבית, הוא היה עצור מספר ימים, ונאלץ לפגוש את ילדיו במרכז קשר במהלך תקופה מסוימת (**סעיף 40יא(3) לחוק**).

יש לציין כי אף מעמדתה של המתלוננת עולה כי הקשר של הילדים עם הנאשם הינו חיובי, כי מדובר בקשר חשוב ומשמעותי עבודה והיא משתדלת לשמור עליו, והשירות אף התרשם כי הנאשם מפגין חשיבות מרובה ואחריות לתפקידו כהורה, מפגין דאגה לילדיו ומשתדל לספק את צרכיהם הרגשיים והפיזיים.

השירות התרשם כי חרטת הנאשם, אותה הביע בפני בימ"ש והשירות, הינה כנה ואותנטית וכי נטל אחריות על מעשיו (סעיף 40א(4) לחוק).

בבחינת הגורמים לסיכון להישנות התנהגות אלימה מנה השירות את עובדת היות הנאשם בעל דפוסי אישיות נוקשים, שבמצבי קונפליקט קיצוניים שגורמים לו לתחושות מתח, לחץ, בדידות ותסכול - עלול לפעול באופן תוקפני.

עם זאת, מונה השירות רשימה ארוכה ומהותית של גורמי סיכוי לשיקום בעניינו, ובכלל זה העובדה כי נישא בשנית, מנהל אורח חיים חדש לחלוטין ומצוי בזוגיות שיצרה עבורו רשת תמיכה וביטחון שהייתה חסרה לו בזמן ביצוע העבירות, העדר עבר פלילי ותיקי מב"ד, ויכולת הסתגלות והתארגנות מחודשת.

זאת ועוד, מהערכת השירות עולה כי בתקופת הגירושין התעצמו תחושות הבדידות שנבעו מחוסר בתמיכה משפחתית משמעותית בארץ שהעצימו את רמות התסכול אותם חש הנאשם, אולם כיום לאור כל האמור - חלה רגיעה בנושא זה.

בכל הנוגע לשאלת ההרשעה - מקיים הנאשם את תנאים שנקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פ"ד (נב) 337, ולפיהם אופי וחומרת העבירות - שהינם מינוריים אינם מידתיים למול הנזק הרב שיגרם לנאשם אם תיוותר הרשעתו על כנה - לאור תחום עיסוקו ופרנסתו (נזק שכבר החל כאמור) - ובשל כך אף לפרנסת ילדיו - ועל כן יש הצדקה בענישתו ללא הרשעה.

אשר על כן, לאור הנסיבות יוצאות הדופן של העבירות, חלוף הזמן הניכר, גירושיהם של הצדדים ונישואיהם בשנית, העדר עברו הפלילי, הודאתו וחרטתו של הנאשם ושיקומו, כמו גם המלצת שירות המבחן, יש הצדקה בביטול הרשעתו בדין של הנאשם, ולהטיל צו של"צ במקרה דנן, לצד פיצוי המתלוננת.

6. לפיכך, הריני מבטלת את הרשעת הנאשם וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף 200 שעות על פי תוכנית שירות המבחן.

ב. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת שישולם עד 1.11.15.

7. זכות ערעור לבימ"ש המחוזי תוך 45 ימים.

8. גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ה, 15 אפריל 2015, במעמד הנוכחים.